

**ΜΑΡΙΑ
ΦΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ**

Το Super-Girl της νεοϋορκέζικης art σκηνής

Η Google έχει επιλέξει δύο έργα της Μαρίας Φραγκουδάκη για να κοσμούν τα γραφεία της, τον «Spiderman» και τον «Hulk», από τη σειρά «Super Heroes» του 2012. Ο Donald Sheridan, δεξί χέρι του Andy Warhol, ήταν από τους καθηγητές που διέγνωσαν γρήγορα το ταλέντο της. «Έμαθα πολλά από εκείνον, τόσο από το

χαρακτήρα όσο και από την εμπειρία του» μου λέει με μετριοφροσύνη. Αν και έχει σπουδάσει Χημεία, Φαρμακολογία και Business Management, αποφάσισε να αφήσει τη δουλειά της στη φαρμακευτική Roche, επιλέγοντας μια εντελώς αντίθετη ζωή, αυτήν της εικαστικού. «Ζούσα επτά χρόνια στο Λονδίνο, όπου σπούδαζα και παρακολουθούσα μαθήματα και σεμινάρια τέχνης. Τελειώνοντας

τις σπουδές μου, ήταν ξεκάθαρο πως θα πήγαινα εκεί που είναι το κέντρο της Τέχνης. Δεν με φόβιζε ποτέ το ρίσκο να πάω σε πιο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Μου έλεγαν “μεγάλο ψάρι σε μια μικρή γυάλα ή μικρό ψάρι σε μια τεράστια γυάλα;”. Δεν με απασχολούσε ποτέ αυτό. Πίστευα πως τα πράγματα θα έρθουν έτσι όπως πρέπει να έρθουν. Δεν φοβήθηκα ποτέ». Φυσικά, δεν της χαρίστηκε

ΜΟΛΙΣ ΣΤΑ 33 ΤΗΣ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΝΑ ΣΤΡΕΨΟΥΝ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ. ΑΦΗΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΛΑ ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΗ ΚΑΡΙΕΡΑ ΣΤΗ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΤΥΧΕ!

**ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ
ΠΡΑΤΑΝΟ**

τίποτε. «Στη Νέα Υόρκη δεν ήξερα τίποτε και κανέναν. Έπρεπε να βρω έναν τρόπο να ενταχθώ γρήγορα στο κομμάτι της τέχνης και το έκανα επιλέγοντας το σωστό πανεπιστήμιο». Γράφτηκε στο Visual School of Fine Arts που αποδείχτηκε εξαιρετική επιλογή, αφού εκεί γνώρισε προσωπικότητες μεγάλου βελπνεκούς, με ισχυρή επίδραση. «Με βοήθησαν να αντιληφθώ ακόμη και την εξέλιξη πάνω στη δουλειά μου, γιατί υπάρχουν στιγμές που ένας καλλιτέχνης μπορεί να κινείται με τέτοιο τρόπο που να μην αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει. Αλλά με τη συζήτηση κάποια στιγμή όλα βγάζουν νόημα».

Από τη μία, ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος. Από την άλλη, όμως, η Μαρία κέρδισε την υποστήριξη από καθηγητές και κριτικούς Τέχνης, έμαθε να λειτουργεί στους φρενήρεις ρυθμούς της μητρόπολης, να προοδεύει ταχύτατα και πολυεπίπεδα. «Έκανα τεράστια και σταθερά βήματα, νιώθοντας πολύ σίγουρη για τον εαυτό μου» λέει, χωρίς να ξεχνά τις δυσκολίες. «Η μεγαλύτερη από αυτές ήταν στην αρχή. Οι άνθρωποι που γνώριζα κινούνταν γρήγορα κι εγώ ένιωθα λίγο χαμένη. Είναι σαν να βλέπεις έναν τυφώνα και να ξέρεις πως πρέπει να περάσεις μέσα από αυτόν. Έχεις ένα δυσβάσταχτο συναίσθημα, αν και ξέρεις πως τελικά θα βγεις. Προσωπικά, μου πήρε τρεις ημέρες για να το ξεπεράσω. Πριν κάνεις

«Ασχολούμαι με τα υλικά που έχουν κάτω να πουν και προσφέρουν αντιθέσεις».

όμως το πρώτο και αποφασιστικό βήμα, νιώθεις μια καταγίδα συναισθημάτων: φόβο, ανυπομονησία... Δεν είναι τυχαίο πως από αυτό γεννήθηκε η πρώτη μου έκθεση, «Super Heroes». Ένιωθα πως χρειαζόμουν υπερδυνάμεις, να ξεπεράσω τον εαυτό μου, για να τα καταφέρω».

Η ΕΚΘΕΣΗ «BED SHEETS»

Η ίδια περιγράφει τη γέννηση της ιδέας για την έκθεση «BedSheets»: «Ένα πρωί παρατήρησα τα σεντόνια μου. Βρήκα πολύ ενδιαφέρον το αποτύπωμα του σώματος πάνω στα σεντόνια και το

Με τον Γιώργο Κλουβάτο, διευθυντή της SG Art Gallery.

Η Μαρία στα κεντρικά της Google δίπλα στον πίνακά της «Spiderman». «Η τέχνη είναι αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μου, κάτι το οποίο έχω συνειδητοποιήσει από μικρή» λέει στο PEOPLE.

φωτογράφισα. Συνέχισα να κάνω το ίδιο κάθε πρωί. Έβλεπα το κρεβάτι σαν καμβά. Άλλες φορές το σεντόνι είχε πολλές πτυχώσεις, άλλες υπήρχε πάπλωμα... Φωτογράφιζα τα σεντόνια επί ένα χρόνο, χωρίς να συνειδητοποιώ το γιατί. Το κρεβάτι έχει άλλη ενέργεια όταν είσαι μόνος, όταν ξυπνάς με το σύντροφό σου ή την αδελφή σου. Τα σεντόνια σου δίνουν συνεχώς και μια διαφορετική πληροφορία. Παρατηρώντας τις φωτογραφίες προχώρησα παραπέρα, σκεπτόμενη πως αυτό είναι το αποτύπωμα του ανθρώπου που είναι όσο πιο κοντά γίνεται στην ελευθερία. Γιατί όταν κοιμάσαι δεν βάζεις φίλτρα στη σκέψη σου, στην κίνησή σου... Μου φάνηκε εξαιρετικά ενδιαφέρον. Άρχισα να το αναλύω με την αδελφή μου, που σπουδάζει ψυχολογία της τέχνης,

Το συνέδεσα με τον Πλάτωνα, που υποστήριζε πως “αυτά που βλέπουμε είναι είδωλα πραγματικότητας, όχι η πραγματικότητα”. Μετά το είδα και πιο μεταφορικά, ταυτίζοντας το σεντόνι με το ασυνείδητο, αφού δεν μπορούμε να κοιτάξουμε ούτε το ένα ούτε το άλλο. Έφτασα μέχρι το δυισμό της ελευθερίας, αν είμαστε πραγματικά ελεύθεροι και πότε νομίζουμε πως είμαστε». ●

Ο ΔΥΣΙΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η Μαρία Φραγκουδάκη παρουσίασε ένα εντυπωσιακό δρώμενο στην πλατεία Συντάγματος, αφήνοντας τις κλειστές εκθέσεις για ένα open act. Χρησιμοποιώντας την τεχνική 3D Mapping Projection «έντυσε» με σεντόνια το ξενοδοχείο Μεγάλη Βρετανία, υπό τους επικούς ήχους κλασικών συνθετών, την ώρα που εκείνη βρισκόταν σε ένα κρεβάτι.